

Серію «Пригодам час»
засновано 2022 року

ЛЕСЯ АНТОНОВА

ЗНАЙОМТЕСЯ, ШЕРЛОК!
ЯК ВОНО — БУТИ ЗНАМЕНИТИМ?

Намалював Дмитро Печенкін

Шрифтове оформлення обкладинки
Юлії Трезубової

Антонова, Леся.

А72 Знайомтеся, Шерлок! Як воно — бути знаменитим? :
казкова повість : для мол. шк. віку / Леся Антонова;
худож. Д. Печенкін. — Київ : ВИДАВНИЦТВО РМ,
2023. — 128 с. : іл. — (Серія «Пригодам час»).

ISBN 978-617-8280-21-5.

ISBN 978-617-8248-09-3 (серія).

Привіт! Познайомимося? Я — песик, йоркширський тер'єр,
Шерлок Федоренко! Так-так, Федоренко! У мене і паспорт є!
Кажуть, зі мною не занудьгуєш, бо ж я потрапляю у безліч
кумедних історій! А як інакше — навкруги стільки цікавого!..

Настала осінь — чарівна пора прогулянок у парку, за-
тишних вечорів і щирих розмов. А моя Софійка тепер —
школярочка! Я допоможу їй подружитися з однокласниками
й виступити на конкурсі гелловінських костюмів. Скажу по
секрету: для цього я маю стати дракончиком...

Зацікавив? Ось тобі моя маленька кудлата лапка! Тримай
міцніше — і вперед до найвеселіших пригод!

УДК: 821.111(73)°06-32-93

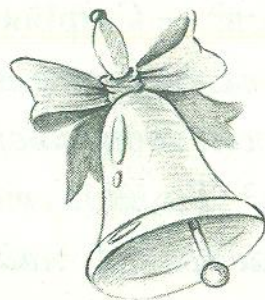
© Антонова О. А., текст, 2023

© Печенкін Д. В., ілюстрації, 2023

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2023

ISBN 978-617-8280-21-5

ISBN 978-617-8248-09-3 (серія)

Школяр

— Навіть не знаю, Шерлоку, чи
вдасться мені сьогодні заснути... —
Софійка ще міцніше обійняла пе-
сика. — Я так чекала на цей день,
а тепер чомусь лячно стало. Уяви,
що все навкруги буде нове й незна-
йоме.

«Гр-р-р-р-р», — із розумінням
прогарчав песик.

— Школа... Вона така велика
і красива... Мій клас... Моя парта...
Перша вчителька... А раптом я їй

не сподобаюся? — Софійка аж сіла на ліжку від такої страшної думки.

«Хто не сподобається? Ти не сподобаєшся? Та хіба таке можливо? Ти найкраща, найдобріша, найкрасивіша з усіх дівчаток! У неї що — зовсім смаку немає, в тієї вчительки? Ти їй сподобаєшся так, як мені подобається смачний паштетик. Ні! Ти їй сподобаєшся так, як мені до вподоби пахощі в кондитерській пані Кларі. Ні! Ти їй сподобаєшся так, як червоний берет подобається Рексові. Ні! І це не те! Ти їй сподобаєшся, бо ти просто не можеш не подобатися! Ось так буде правильно! Гав-гав-гав».

— Дякую тобі, мій маленький друже. Мені вже спокійніше, — усміхнулася Софійка. — Та най-

більше я боюся, що не знайду в школі друзів. — Дівчинка знову лягла у ліжко поруч із песиком і важко зітхнула.

«Не хвилюйся! Я ж безліч разів проходив повз школу. Там дітлахів... як зірок на небі! З кимось ти точно подружишся. Гав-гав».

Щоб заспокоїти Софійку, Шерлок почав енергійно вилизувати їй щічки, чоло, носика...

— От якби ти був поруч, — Софійка потріпала песика за вушко, — я б зовсім не боялася, але, на жаль, собачок до школи не пускають.

«Не пускають? А чому? Це через те, що в мене немає портфеля? А якщо мама купить мені маленького портфельчика, маленького букварика й різні там ручки, олів-

чки? То, може, і мене приймуть до першого класу? Я ж кмітливий! Гав-гав».

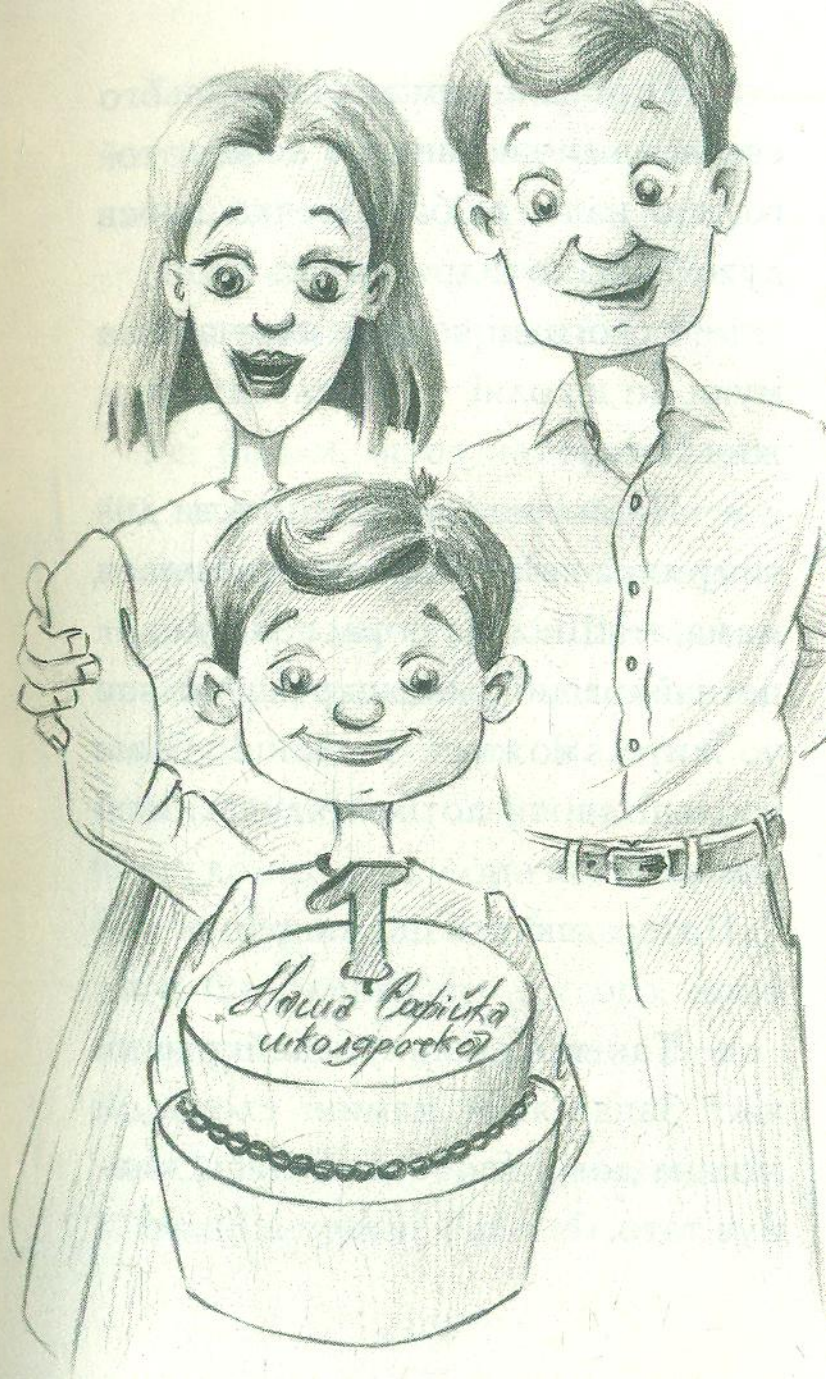
— Угу, Шерлоку, угу, — пробурмотіла Софійка крізь сон і солодко засопіла носиком.

А от Шерлокові не спалося. Він лежав, обмірковуючи слова дівчинки...

— Добрий ранок, першокласнице! — До кімнати увійшли мама, тато й Назар, а разом із ними завітав піднесений святковий настрій.

Назар тримав у руках великий торт з яскравою цифрою один і написом: «Наша Софійка — школярочка!».

Дівчинка вже потягнулася до солодкого подарунку, але наперед вийшов татусь.

— Торт залишимо для вечірнього святкового чаювання з нагоди того, що наша люба донечка якось дуже швидко піросла і...

— І сьогодні вперше вирушає на муки до школи! — весело продовжив Назар.

— На які такі муки? Чого ти дитину лякаєш? — одразу втрутилася мама. — Шкільна пора, сонечко, — це найкращий, найяскравіший час у житті кожної людини! Саме шкільні дні ти потім згадуватимеш усе життя.

Назар скептично зиркнув на тата.

— Так-так, синку, найкращий час! Запам'ятай мамині слова, їй можна довіряти, — сміючись, кивнув тато.

Хлопець довіряв матусі, однак його вираз обличчя чомусь не змінився.

Після сніданку в будинку Федоренків зчинився справжній гармидер.

Усі бігали, штовхалися, наперебій гомоніли, крутилися перед дзеркалом і по колу щось поправляли одне одному. Мама таткові — краватку, татко мамі — локон, що вибився із зачіски, Назар Софійці — бантики, Софійка Назарові — комірця на сорочці. Шерлок теж метушився. Він бігав від одного Федоренка до другого, пропонуючи свою неоціненну допомогу.

«Софійко, тобі допомогти зав'язати шнурки? Гав-гав».